

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 130

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 iunie 1995

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE	
64.	— Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare	1-15
184.	— Decret pentru promulgarea Legii privind procedura reorganizării și lichidării judiciare	15
	★	
	Rectificări	15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind procedura reorganizării și lichidării judiciare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege se aplică comercianților — persoane fizice și societăți comerciale —, care nu mai pot face față datoriilor lor comerciale și care vor fi denumiți, în continuare, *debitor*.

Art. 2. — Obiectul legii este instituirea unei proceduri de reorganizare, având ca scop redresarea debitorului și plata pasivului sau lichidarea averii debitorului.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, *averea debitorului* cuprinde totalitatea bunurilor și drepturilor patrimoniale ale acestuia — inclusiv cele dobândite în cursul procedurii stabilite de prezenta lege — care pot face obiectul unei executări silite, în condițiile Codului de procedură civilă.

CAPITOLUL II

Organele care aplică procedura reorganizării și lichidării judiciare

Art. 4. — Organele care aplică procedura sunt: instanța judecătorească, judecătorul-sindic, administratorul, lichidatorul, adunarea creditorilor și comitetul creditorilor.

Secțiunea 1

Instanța judecătorească

Art. 5. — Toate procedurile prevăzute de prezenta lege sunt de competența exclusivă a tribunalului în jurisdicția căruia se află sediul comercial principal al debitorului.

Art. 6. — Principalele atribuții ale tribunalului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) judecarea contestațiilor debitorilor împotriva cererilor introductive ale creditorilor pentru începerea procedurii;

b) desemnarea judecătorului-sindic și, după caz, a administratorului sau a lichidatorului, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea acestora;

c) aprobarea desemnării unor persoane care să ajute pe judecătorul-sindic la îndeplinirea îndatoririlor sale;

d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

e) judecarea acțiunilor introduse de judecătorul-sindic pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare cererii introductive;

f) judecarea contestațiilor debitorului ori creditorilor împotriva măsurilor luate de judecătorul-sindic;

g) confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;

h) judecarea contestațiilor împotriva hotărârii judecătorului-sindic de a se continua activitatea debitorului, în caz de reorganizare;

i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele semestriale și la cel final ale judecătorului-sindic;

j) darea hotărârii de închidere a procedurii.

Art. 7. — Hotărârile tribunalului sunt supuse apelului în cazurile prevăzute expres în prezenta lege; în toate celelalte cazuri, ele sunt definitive și executorii.

Secțiunea a 2-a **Judecătorul-sindic**

Art. 8. — Judecătorul-sindic este desemnat de către președintele tribunalului, în temeiul art. 13 alin. 3 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

Art. 9. — În îndeplinirea îndatoririlor sale, judecătorul-sindic va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul retribuțiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării tribunalului. Retribuțiile vor fi plătite din averea debitorului.

Art. 10. — (1) Principalele îndatoriri ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) aplicarea sigiliilor;

b) inventarierea bunurilor debitorului și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

c) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor — de câte ori consideră necesar — și prezidarea ședințelor;

d) sesizarea tribunalului despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

e) conducerea activității persoanelor de specialitate pe care le-a angajat să-l ajute;

f) examinarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecții la ele;

g) urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de înregistrarea cererii introductive;

h) examinarea activității debitorului, în raport cu situația de fapt;

i) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea sumelor, în termen de 24 de ore, într-un cont bancar pe numele averii debitorului, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii;

j) transformarea bunurilor din cadrul averii debitorului în numerar;

k) efectuarea oricăror alte activități cerute de lege.

(2) Judecătorul-sindic stabilește, prin încheiere, atribuțiile administratorului și ale lichidatorului.

Art. 11. — Debitorul și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de judecătorul-sindic, în cazurile expres prevăzute în prezenta lege. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată. Dacă socotește necesar, tribunalul va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a debitorului și a creditorilor și cu participarea judecătorului-sindic, pentru a da o soluție.

Art. 12. — În orice stadiu al procedurii, tribunalul poate înlocui pe un judecător-sindic cu altul, prin încheiere motivată, dată în Camera de consiliu.

Secțiunea a 3-a

Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 13. — (1) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de către judecătorul-sindic de câte ori acesta va considera necesar. El va trebui însă să-i convoace, în cazurile în care titularii — cu garanții și chirografari — a cel puțin jumătate din valoarea totală a creanțelor asupra debitorului cer aceasta.

(2) La ședințele adunării creditorilor vor participa și doi delegați ai salariaților debitorului, votând pentru creanțele acestora, reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

(3) De asemenea, va participa debitorul — în afară de situațiile în care este scutit de judecătorul-sindic — și va putea participa un reprezentant al camerei de comerț și industrie teritorială.

(4) Ședințele adunării creditorilor vor fi prezidate de judecătorul-sindic.

Art. 14. — (1) În cadrul ședințelor adunării creditorilor, creditorii vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, măsurile luate de judecătorul-sindic și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.

(2) După admiterea de către judecătorul-sindic a planului de reorganizare sau, după caz, de vânzare parțială ori lichidare, acesta va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile stabilite în art. 63 din prezenta lege.

(3) De asemenea, vor fi supuse votului adunării creditorilor propunerile judecătorului-sindic de a se vinde bunuri importante din averea debitorului, precum: terenuri, fabrici, instalații etc.

Art. 15. — (1) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, judecătorul-sindic va desemna un comitet de 3–5 creditori dintre creditorii chirografari sau cu creanțe garantate parțial, dintre cei care s-au oferit voluntar.

(2) În cursul activității sale, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 16. — (1) Comitetul creditorilor face parte dintre cei îndreptățiți ca, atunci când nu a fost propus de către debitor și nu a fost admis un plan de reorganizare, să ceară tribunalului, în condițiile art. 75 din prezenta lege, să ridice debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea.

(2) Comitetul creditorilor poate fi autorizat de tribunal să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial — făcute de debitor în fraudă creditorilor —, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de judecătorul-sindic.

Secțiunea a 4-a

Administratorul

Art. 17. — În termen de 45 de zile de la începerea procedurii prevăzute în prezenta lege, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea creanțelor pot decide angajarea unui administrator, care va fi desemnat de tribunal. Administratorul va trebui să fie contabil autorizat, expert contabil sau licențiat în studii economice ori juridice și să aibă cel puțin 5 ani de activitate practică, economică sau juridică.

Art. 18. — (1) Principalele atribuții ale administratorului sunt, după caz, următoarele:

- a) supraveghează operațiunile de gestionare;
- b) asistă pe debitor la toate actele privind gestionarea sau numai la o parte din acestea;
- c) conduce în tot sau în parte activitatea debitorului.

(2) Tribunalul poate modifica atribuțiile administratorului, la cererea acestuia, a comitetului creditorilor ori a delegatului său, sau a Ministerului Public.

(3) În toate cazurile în care s-a desemnat un administrator, acesta va efectua procedura prevăzută în prezenta lege, îndeplinind atribuțiile delegate de judecătorul-sindic.

CAPITOLUL III

Procedura

Secțiunea 1

Cererile introductive

Art. 19. — Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, ori de către camera de comerț și industrie teritorială.

§1. Cererea debitorului

Art. 20. — (1) Debitorul, care nu mai poate face față datoriilor sale exigibile cu sumele de bani disponibile, poate

adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi.

(2) Cererile societăților comerciale vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

Art. 21. — (1) Cererea debitorului va trebui să fie însoțită de următoarele acte:

- a) bilanțul și copii de pe registrele contabile curente;
- b) o listă a tuturor bunurilor debitorului; pentru imobile se vor trece datele din registrele de publicitate imobiliară;
- c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide sau nelichide, scadente sau nescadente, necontestate sau contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;
- d) contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii;
- e) o listă a asociaților cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;
- f) o declarație prin care debitorul își arată intenția de a-și reorganiza activitatea sau de a lichida averea.

(2) Dacă debitorul nu dispune, în momentul înregistrării cererii, de vreuna dintre informațiile arătate în alin. (1), el va putea înregistra acea informație la tribunal, în termen de 10 zile; dacă nu o va face, cererea sa va fi respinsă.

Art. 22. — (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată sau, în condițiile art. 24–26 din prezenta lege, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată sau împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

Art. 23. — Nu vor fi permise de tribunal cererile de reorganizare ale debitorilor, care în ultimii 5 ani precedenți au mai făcut o astfel de cerere sau au fost obiectul unei astfel de cereri introduse de creditor.

§2. Cererile creditorilor ori ale camerelor de comerț și industrie teritoriale

Art. 24. — (1) Orice creditor, care are o creanță certă, lichidă și exigibilă, poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, timp de cel puțin 30 de zile, a încetat plățile.

(2) Simplul refuz al unor plăți, în baza unor excepții pe care debitorul le socotește, cu bună-credință, întemeiate, nu constituie o dovadă de încetare a plăților.

(3) Camerele de comerț și industrie teritoriale vor putea introduce cerere împotriva debitorului, care, potrivit datelor de care acestea dispun, se află într-o situație notorie de încetare a plăților.

Art. 25. — În 48 de ore de la înregistrarea cererii, tribunalul va comunica debitorului și camerei de comerț și industrie teritorială câte o copie de pe aceasta și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

Art. 26. — (1) Dacă, în termen de 5 zile de la primirea copieii de pe cererea introdusă de creditor, debitorul contestă că ar fi în încetare de plăți, în condițiile stabilite în art. 24 alin. (1), tribunalul va trebui să țină, în termen de 30 de zile, o ședință, la care vor fi citați creditorii care au introdus cererea, debitorul și camera de comerț și industrie teritorială.

(2) La cererea debitorului, tribunalul poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 5 zile, la o bancă comercială, o cauțiune de cel mult 30% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea poate fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(3) Dacă tribunalul stabilește că debitorul este în încetare de plăți, va respinge contestația debitorului și procedura va continua.

(4) Dacă tribunalul stabilește că debitorul nu este în încetare de plăți, respinge cererea creditorilor și dispune ca hotărârea să fie afișată la ușa instanței. În cazul respingerii cererii, aceasta va fi considerată ca lipsită de orice efect, chiar de la înregistrarea ei.

Secțiunea a 2-a

Continuarea procedurii

Art. 27. — (1) În urma înregistrării cererii debitorului, a necontestării cererii creditorilor de către debitor ori a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, tribunalul va notifica aceasta creditorilor, debitorului și oficiului registrului comerțului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Toate cheltuielile pentru aceste măsuri de informare și publicitate vor fi suportate din averea debitorului.

Art. 28. — (1) Notificarea va cuprinde și convocarea primei ședințe a adunării creditorilor, care va trebui să aibă loc în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii debitorului sau de la data înregistrării cererii creditorilor, necontestată de debitor, ori în 20 de zile de la data respingerii contestației debitorului.

(2) Notificarea va preciza locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor.

Art. 29. — Debitorul va trebui să depună, la dosarul cauzei, actele cerute prin art. 21 alin. (1), în termen de 15 zile de la primirea notificării prevăzute la art. 27, în cazul în care nu contestă cererea creditorilor, sau de la data respingerii contestației sale împotriva cererii creditorilor, conform art. 26 alin. (3), în cazul în care a contestat-o.

Art. 30. — În termen de 5 zile de la înregistrarea cererii debitorului sau de la expirarea termenului pentru contestarea de către debitor a cererii creditorilor ori de la respingerea contestației debitorului împotriva acestei cereri, tribunalul va desemna, în condițiile art. 8, un judecător-sindic, care va avea îndatoririle stabilite în art. 10, și, în condițiile art. 17, un administrator care va avea atribuțiile stabilite în art. 18.

Art. 31. — De la data înregistrării cererii debitorului sau de la expirarea termenului pentru contestarea de către debitor a cererii creditorilor ori de la data respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, care sunt anterioare cererilor introductive.

Art. 32. — Înregistrarea cererii debitorului sau expirarea termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori respingerea contestației debitorului împotriva acestei cereri suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 31. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la respingerea cererii introductive sau de la închiderea procedurii.

Art. 33. — Debitorul are obligația de a pune la dispoziția judecătorului-sindic și a administratorului, atât în cazul reorganizării cât și în cel al lichidării judiciare, toate informațiile cerute de aceștia cu privire la activitatea și bunurile sale, precum și lista plăților și transferurilor patrimoniale făcute de el, în cele 90 de zile anterioare înregistrării cererii de reorganizare sau de lichidare judiciară.

Art. 34. — În afară de cazurile prevăzute de prezenta lege sau de cele autorizate de tribunal, orice constituire de garanții personale sau reale, efectuată după înregistrarea cererii debitorului sau după expirarea termenului pentru contestarea cererilor creditorilor de către debitor ori după respingerea contestației debitorului împotriva acestor cereri, va fi nulă.

Art. 35. — Judecătorul-sindic sau administratorul va întocmi și va supune tribunalului, în termen de 30 de zile de la desemnarea sa, un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la încetarea de plăți, arătând natura obligațiilor neîndeplinite și orice alte fapte în legătură cu situația debitorului, precum și informații privind eventuala răspundere a oricărui administrator, director, cenzor, asociat, salariat sau a altei persoane.

Secțiunea a 3-a

Situația unor acte juridice ale debitorului

Art. 36. — (1) În termen de 30 de zile de la deschiderea procedurii de reorganizare, toți creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei încetării plăților, cu excepția salariilor, vor depune declarația de creanțe în adunarea creditorilor.

(2) Declararea creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(3) Creanțele către bugetul de stat și al asigurărilor sociale de stat sunt luate în considerare cu titlu provizoriu pentru cuantumul declarat de debitor.

Art. 37. — (1) După deschiderea procedurii de reorganizare este interzis conducătorilor debitorului, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul tribunalului, acțiunile sau părțile lor sociale deținute la debitorul care face obiectul acestei proceduri.

(2) Judecătorul-sindic sau administratorul va face mențiunea indisponibilizării acțiunilor sau a părților sociale, potrivit alin. (1), în registrul special de evidență.

Art. 38. — Măsurile prevăzute în prezenta secțiune sunt generale și se aplică atât în cazurile de reorganizare cât și în cele de lichidare judiciară.

Art. 39. — Judecătorul-sindic poate introduce la tribunal o acțiune pentru anularea oricărui act fals ori fraudulos, pe care debitorul l-a încheiat în paguba creditorului în cei 3 ani anteriori înregistrării cererii introductive.

Art. 40. — (1) Judecătorul-sindic poate introduce la tribunal acțiune pentru anularea și recuperarea de la terți a următoarelor transferuri cu caracter patrimonial:

a) transferuri cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în cei 3 ani anteriori înregistrării cererii introductive; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale, în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, făcute în cei 3 ani anteriori înregistrării cererii introductive;

c) orice act încheiat cu intenția tuturor părților implicate în acesta de a sustrage bunuri de la creditori sau de a le leza în orice alt fel drepturile, încheiat în cei 3 ani anteriori înregistrării cererii introductive;

d) transferuri de proprietate de la debitor către un creditor în contul unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, făcute în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive, transferuri care au ca efect creșterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul unei lichidări judiciare;

e) constituirea sau perfectarea unei garanții legale, în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive;

f) constituirea ori perfectarea unei ipoteci, a unui gaj sau a oricărei alte garanții pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare cererii introductive sau, în cazul unei creanțe a unui acționar sau a unui asociat al debitorului, în anul anterior înregistrării cererii introductive.

(2) Următoarele operațiuni comerciale, încheiate în anul anterior cererii introductive, cu persoane aflate în raporturi juridice cu debitorul vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în paguba intereselor creditorilor:

a) cu un asociat comanditat sau asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale, atunci când debitorul este o societate în comandită, respectiv o societate în nume colectiv;

b) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului, atunci când debitorul este o societate pe acțiuni;

c) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere ale unei societăți pe acțiuni;

d) cu orice altă persoană fizică ori juridică, care are o poziție dominantă asupra debitorului sau activității sale;

e) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), termenele se calculează, după caz, și în raport cu expirarea termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau cu data respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri.

Art. 41. — Acțiunea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial, potrivit art. 39 sau 40, poate fi introdusă de judecătorul-sindic în termen de un an de la înregistrarea cererii debitorului sau de la expirarea termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori de la respingerea contestației debitorului împotriva acestei cereri. Tribunalul poate autoriza comitetul creditorilor sau pe administrator să introducă o astfel de acțiune, dacă judecătorul-sindic refuză să o facă.

Art. 42. — Prin excepție de la dispozițiile art. 40, nici judecătorul-sindic, nici comitetul creditorilor, nici administratorul nu pot cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale sau dacă a constituit o parte dintr-un schimb pentru o valoare echivalentă, rezonabilă, sau în măsura în care, ca urmare a transferului, partea cealaltă a acordat debitorului un credit negarantat, credit care nu fusese restituit de către debitor până la data cererii sale introductive, până la expirarea termenului pentru contestarea cererilor creditorilor de către debitor sau până la data respingerii contestației debitorului împotriva acestor cereri.

Art. 43. — (1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art. 41, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului.

Art. 44. — Judecătorul-sindic, comitetul creditorilor sau administratorul va putea recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și știa că transferul inițial putea fi înlăturat.

Art. 45. — (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca notificarea înregistrării unei cereri pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial să fie menționată în registrele de publicitate imobiliară.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind vreo garanție sau un alt drept real asupra imobilului respectiv, după menționarea unei astfel de notificări, va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

Art. 46. — (1) În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, judecătorul-sindic poate să-și asume sau să respingă orice contract, inclusiv contractele de prelungire a creditelor, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Judecătorul-sindic trebuie să răspundă în termen de 30 de zile unei cereri a celeilalte părți ca el să aleagă respingerea ori asumarea contractului; în lipsa unui astfel de răspuns, judecătorul-sindic nu va mai putea cere executarea contractului și acesta va fi socotit respins.

(2) În cazul respingerii unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi făcută de către partea vătămată împotriva averii debitorului.

(3) Dacă un contract putea fi executat numai la o anumită dată expres prevăzută în el, ulterioară cererii debitorului ori termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, contractul va trebui să fie socotit respins.

(4) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1) din acest articol.

(5) Un contract de muncă sau închirierea, în calitate de locatar, a unui imobil va putea fi respinsă numai cu respectarea termenelor legale de preaviz. Termenele de preaviz contractuale, depășind pe cele legale, nu vor fi respectate.

(6) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, asumarea contractului nu va obliga pe judecătorul-sindic sau pe administrator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare începerii procedurii. Pentru astfel de plăți restante pot fi formulate cereri împotriva averii debitorului.

Art. 47. — Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, este în tranzit la data la care cererea debitorului este înregistrată ori a expirat termenul pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau a fost respinsă contestația debitorului împotriva acestei cereri și bunul nu este încă la dispoziția debitorului, nici alte părți n-au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă judecătorul-sindic cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Art. 48. — Dacă debitorul este parte într-un contract prevăzând transferul anumitor mărfuri ori titluri de valoare, cotate la o bursă de mărfuri sau pe o altă piață, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența cade sau perioada se termină după ce cererea a fost înregistrată sau după ce a expirat termenul pentru contestarea

cererii creditorilor de către debitor ori a fost respinsă contestația debitorului împotriva acestei cereri, diferența dintre prețul de cumpărare și prețul cotate, la datele menționate mai sus, la bursa de mărfuri sau pe piețele locului de livrare ori, dacă nu poate fi stabilit locul, la cea mai apropiată bursă de mărfuri sau pe cea mai apropiată piață, va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Art. 49. — Dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit să-și ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de către comisionar.

Art. 50. — (1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia, la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să-și recupereze bunul, dacă este îngăduit așa ceva prin contract, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele menționate la alin. (1) marfa nu este în posesiunea debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul este în posesiunea mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesiunea, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Art. 51. — Faptul că un proprietar este parte într-o procedură deschisă, potrivit prezentei legi, nu va desființa un contract pentru închirierea unei clădiri ocupate de un chiriaș, în afară de cazul în care va fi fost stipulat astfel. Cu toate acestea, judecătorul-sindic poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriașul poate evacua clădirea și introduce o acțiune sau poate rămâne în posesiunea imobilelor, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să rămână în posesiunea imobilelor, el nu va fi îndreptățit la vreo acțiune în despăgubiri împotriva debitorului, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de către proprietar.

Art. 52. — Judecătorul-sindic sau administratorul poate să nu își însușească executarea unui contract, prin care debitorul a fost de acord să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, în afară de cazul în care creditorul este de acord și acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de judecătorul-sindic sau de administrator.

Art. 53. — (1) Orice furnizor de servicii — electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea — nu are dreptul, în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, din cauza înregistrării unei cereri de către debitor, ori împotriva debitorului sau pentru că acesta nu a achitat astfel de servicii prestate anterior cererii introductive.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), tribunalul poate, la cererea furnizorului, să ceară ca debitorul să depună, la o bancă comercială, o cauțiune, ca o condiție pentru îndatorirea acelei societăți de a continua să-i asigure serviciile sale, în timpul procedurii. O astfel de cauțiune nu va putea avea o valoare mai mare de 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate.

Art. 54. — Dacă un asociat dintr-o societate în nume colectiv, o societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, judecătorul-sindic poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate — potrivit ultimului raport financiar aprobat — sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

Secțiunea a 4-a

Planul

Art. 55. — (1) Debitorul — ca urmare a declarației date în conformitate cu art. 21 alin. (1) lit. f) din prezenta lege —, creditorii titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor garantate sau creditorii chirografari — alții decât cei prevăzuți la art. 108 —, titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor negarantate, vor putea propune un plan. De asemenea, vor putea propune un plan asociații din societățile în nume colectiv, asociații comanditați din societățile în comandită și acționarii titulari a cel puțin unei treimi din capitalul social al unei societăți pe acțiuni.

(2) Planul va prevedea fie reorganizarea și continuarea activității debitorului, conform acestuia, fie vânzarea averii debitorului în mod ordonat, parțial sau total ca un ansamblu în stare de funcționare, pentru a obține valoarea maximă, fie lichidarea.

(3) Declarația debitorilor, persoane fizice, făcută în condițiile art. 21 alin. (1) lit. f), cu privire la intenția de a reorganiza activitatea, nu va fi acceptată și nici un plan propus de astfel de debitori nu va fi admis în condițiile art. 62, dacă acești debitori au fost, în ultimii 5 ani, debitori într-o procedură în conformitate cu prezenta lege sau au fost condamnați definitiv pentru: bancrută frauduloasă; infracțiuni împotriva proprietății private sau publice; fals; măturie mincinoasă sau infracțiuni incriminate prin Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului ori prin Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale.

(4) Planul va trebui să fie propus în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii debitorului sau de la data expirării termenului pentru contestarea cererilor creditorilor de către debitor, ori de la data respingerii contestației debitorului împotriva acestor cereri. Judecătorul-sindic poate prelunge acest termen până la 90 de zile.

(5) Cheltuielile aferente planului, inclusiv cele aferente procedurii de acceptare a lui, vor fi suportate din averea debitorului.

Art. 56. — (1) În cazul în care se propune continuarea activității, proiectul planului de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului.

(2) Proiectul planului de reorganizare prin continuarea activității va indica modalitățile de lichidare a pasivului, va preciza și va justifica nivelul și perspectivele locurilor de muncă, condițiile sociale prevăzute pentru continuarea activității, precum și alte asemenea obiective.

Art. 57. — Dacă proiectul planului de reorganizare, în vederea redresării prin continuarea activității, prevede restrângeri de personal din rațiuni economice, se vor indica măsurile deja luate și se vor expune acțiunile și perspectivele de natură să ducă la reorientarea profesională a personalului.

Art. 58. — Planul de reorganizare prin continuarea activității poate să prevadă și majorarea capitalului social. În acest caz, judecătorul-sindic va propune tribunalului convocarea adunării generale extraordinare a acționarilor pentru aprobarea sau respingerea propunerii de redresare prin majorare de capital.

Art. 59. — (1) În cazul în care redresarea debitorului depinde de înlocuirea unuia sau a mai multor conducători ai debitorului, tribunalul poate dispune aceasta, la cererea judecătorului-sindic, a procurorului ori din oficiu.

(2) În același scop și în aceleași condiții, tribunalul poate suspenda dreptul de vot pentru conducătorii debitorului, indiferent dacă sunt sau nu retribuiți. În aceste cazuri, tribunalul va dispune numirea unui mandatar care să exercite dreptul de vot.

Art. 60. — La cererea administratorului, a debitorului, a reprezentantului creditorilor ori din oficiu, pe baza raportului judecătorului-sindic, tribunalul poate hotărî oricând vânzarea totală sau parțială ori lichidarea judiciară a averii debitorului, motivată de nerealizarea planului de reorganizare.

Art. 61. — Proiectul planului de lichidare trebuie să prevadă amănunțit:

a) cum, când și în ce măsură creditorilor cu garanții, diferitelor categorii de creditori privilegiați, asociaților și acționarilor li se vor plăti sau compensa în alt mod creanțele prin convertirea creanțelor lor în părți ale capitalului social al debitorului ori prin novațiune, ce garanții vor putea fi oferite fiecărei categorii, în care categorii creanțele vor fi plătite în întregime sau nu vor fi în alt mod defavorizate prin plan;

b) dacă și în ce măsură debitorul și asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din cele în comandită vor fi descărcați de datoriile existente;

c) ce despăgubiri urmează a fi oferite tuturor categoriilor de creditori, în comparație cu ceea ce ar primi prin distribuție, dacă s-ar putea face, în cazul unei lichidări judiciare;

d) cum și către cine vor putea fi vândute părți din averea debitorului și ce efecte vor putea fi obținute prin aceasta, mai ales în ceea ce privește continuarea utilizării unor părți din întreprinderea debitorului, folosirea salariaților, satisfacerea creditorilor și proiectele financiare pe care se întemeiază posibilitatea de realizare a planului.

Art. 62. — (1) Judecătorul-sindic va admite un plan care este propus de părți legal competente și care cuprinde toate informațiile cerute. Judecătorul-sindic poate să ceară părerea unui expert, confirmând posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui. Plata expertului va fi suportată din averea debitorului. Cei care au propus planul, debitorul și comitetul creditorilor, dacă există, vor fi audiați înainte de a se lua o hotărâre asupra planului.

(2) Orice plan admis va fi:

a) depus la secretariatul tribunalului și accesibil tuturor părților interesate, care pot cere o copie de pe acesta;

b) comunicat tuturor creditorilor cunoscuți, debitorului și tuturor asociațiilor sau acționarilor.

(3) Judecătorul-sindic va dispune ca admiterea planului să fie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal. Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință despre plan.

Art. 63. — (1) Nu mai târziu de 30 de zile după comunicarea planului, potrivit art. 62 alin. (2) lit. b), tribunalul va ține o ședință cu creditorii cu garanții, cu creditorii cu prioritate și cu cei chirografari. Debitorul, judecătorul-sindic și administratorul vor fi citați în scris. Creditorii cu creanțe subordonate, acționarii și asociații pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan numai dacă acesta le acordă un tratament mai puțin favorabil decât cel acordat în cazul unei lichidări judiciare.

(2) Dacă sunt admise mai multe planuri de către judecătorul-sindic, toate vor fi supuse votării în aceeași ședință a tribunalului.

(3) Numai creditorii ale căror creanțe nu sunt contestate vor fi îndreptățiți să voteze cu privire la plan.

(4) Următoarele categorii de creditori vor vota separat:

a) fiecare creditor a cărui creanță garantată depășește 10% din valoarea tuturor creanțelor împotriva averii debitorului;

b) oricare alți creditori având creanțe garantate;

c) creditorii cu prioritate menționate la art. 107 pct. 2 și 4;

d) creditorii chirografari;

e) dacă sunt îndreptățiți să voteze conform alin. (1):

— acționarii sau asociații debitorului;

— fiecare categorie de creditori cu creanțe subordonate, în conformitate cu prevederile art. 108.

(5) La începerea procedurii de votare tribunalul va informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile, primite în scris de la creditori.

(6) Un plan va fi socotit acceptat de către o categorie de creditori, dacă în fiecare categorie deținătorii unei majorități prin valoarea creanțelor sau a altor drepturi votează acceptarea planului. El va fi, de asemenea, socotit acceptat de către fiecare categorie de creditori care nu este defavorizată prin el. O categorie de creditori va fi socotită defavorizată dacă membrii ei ar urma să primească, la data confirmării planului, mai puțin decât echivalentul deplin al creanțelor ori al drepturilor lor.

Art. 64. — (1) Un plan va fi confirmat de către tribunal, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) cel puțin două dintre categoriile de creditori menționate la art. 63 alin. (4) acceptă planul, cu condiția ca cel puțin una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

b) toate categoriile de creditori defavorizate, precum și fiecare membru al unei categorii care nu a acceptat planul vor fi supuse unui tratament corect și echitabil prin plan. Tratament corect și echitabil există atunci când:

— nici una dintre categoriile care nu acceptă planul nu primește mai puțin decât ar fi primit în cazul unei lichidări judiciare;

— nici o categorie sau nici un membru al unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale sau o altă despăgubire egalând valoarea actuală a creanțelor sau a drepturilor sale;

— toți creditorii dintr-o categorie sunt tratați la fel, în afară de cazul în care fiecare membru al acelei categorii consimte în scris la un tratament inegal.

(2) Dacă o categorie de creditori defavorizată nu a acceptat planul, atunci debitorul sau oricare acționar, asociat ori titular al capitalului social al debitorului nu va reține nimic din valoarea averii debitorului; debitorul sau oricare acționar ori titular al unei părți din capitalul social al debitorului nu va fi considerat că primește o parte din averea debitorului, dacă planul prevede ca el să rețină sau să primească în proprietate o valoare care nu depășește contribuția lui financiară până la data confirmării planului de reorganizare.

(3) Dacă, în condițiile alin. (1) al acestui articol, pot fi confirmate mai multe planuri, tribunalul va confirma planul debitorului. Dacă planul debitorului nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), tribunalul va confirma planul care este acceptat de către categoriile de creditori cele mai defavorizate.

(4) O dată cu confirmarea, tribunalul poate impune debitorului unele condiții sau limitări pentru desfășurarea activității, concordante cu planul confirmat.

Art. 65. — (1) Când hotărârea care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul unei executări silite, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă împotriva debitorului.

(2) Dacă nici un plan nu este confirmat, tribunalul va dispune ca judecătorul-sindic să lichideze de îndată bunurile din averea debitorului.

(3) Remunerația persoanelor angajate în temeiul art. 9, 17 și 97 din prezenta lege și alte cheltuieli administrative vor fi achitate în întregime la data la care planul este confirmat, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze cum va fi asigurată această plată.

Secțiunea a 5-a **Reorganizarea**

Art. 66. — Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan. Tribunalul va putea dispune ca judecătorul-sindic să supravegheze activitatea debitorului până la îndeplinirea unor astfel de măsuri, dar nu mai mult de un an de la confirmarea planului.

Art. 67. — (1) Dacă debitorul își declară intenția de a-și reorganiza activitatea — în condițiile art. 21 alin. (1) lit. f) — și apoi planul de reorganizare este confirmat de tribunal — în condițiile art. 64 —, el va putea continua să-și conducă activitatea și să-și administreze averea, sub supravegherea judecătorului-sindic, până ce tribunalul va dispune, motivat, ca reorganizarea să înceteze și să se facă lichidarea averii debitorului.

(2) În cazul reorganizării unei societăți comerciale, aceasta va fi condusă de persoanele legal împuternicite să o reprezinte, sub supravegherea judecătorului-sindic. Acționarii și asociații cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului.

Art. 68. — (1) Dacă debitorul nu se conformează planului, administratorul sau oricare dintre creditorii poate cere, în scris, tribunalului lichidarea, fără a mai fi necesară dovada insolabilității debitorului.

(2) Dacă tribunalul aprobă o astfel de cerere, modificările aduse creanțelor ori drepturilor părților interesate, prin planul de reorganizare, rămân definitive.

Art. 69. — (1) Cu toate acestea, dacă se constată o redresare a activității și o creștere a cuantumului sumelor care urmează a fi distribuite creditorilor, tribunalul poate dispune prelungirea perioadei de reorganizare — total sau în parte — pentru o durată de cel mult un an, desemnând o persoană care să conducă activitatea.

(2) Creditorii, debitorul și camera de comerț teritorială pot contesta, în termen de 15 zile, hotărârea judecătorului-sindic de a continua activitatea debitorului. În acest caz, tribunalul va decide, de urgență, într-o ședință la care poate participa oricare parte interesată. Dacă tribunalul aprobă con-

tinuarea activității debitorului, el va putea impune restricții și condiții cerute de creditorii sau de debitor.

Art. 70. — Persoana căreia i s-a încredințat conducerea continuării activității debitorului va trebui să prezinte, lunar, rapoarte judecătorului-sindic asupra situației financiare a averii debitorului. Creditorii vor fi convocați la sfârșitul fiecărui trimestru, spre a asculta raportul și darea de seamă contabilă.

Art. 71. — Cu toată hotărârea inițială a tribunalului de a permite continuarea activității debitorului, creditorii pot să se opună ulterior — nu mai des decât la fiecare 60 de zile — la continuarea activității, dacă desfășurarea unei astfel de activități aduce pierderi averii debitorului. Înregistrarea unei astfel de opoziții nu suspendă continuarea activității, până când tribunalul hotărăște asupra ei.

Secțiunea a 6-a **Lichidarea**

Art. 72. — În cazurile în care debitorul, prin declarația prevăzută la art. 21 alin. (1) lit. f), își manifestă intenția de a intra în lichidare judiciară, precum și în cele prevăzute la art. 65 alin. (2), art. 67 alin. (1), art. 68 și art. 75 alin. (3), se vor aplica dispozițiile din prezenta secțiune.

§ 1. Primele măsuri

Art. 73. — Înregistrarea cererii introductive a debitorului, expirarea termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori respingerea contestației debitorului împotriva acestei cereri ridică acestuia dreptul de a administra bunurile din averea debitorului și de a dispune de ele, dacă nu și-a declarat, în condițiile art. 21 alin. (1) lit. f), intenția de reorganizare.

Art. 74. — Judecătorul-sindic poate, numai cu aprobarea tribunalului, încheia compromisuri ori poate da descărcare de datorii, poate renunța la acțiuni în justiție sau la garanții reale ori poate descărca pe fidejutori.

Art. 75. — (1) În lipsa unui plan de reorganizare, confirmat de tribunal în condițiile art. 64, debitorul, un creditor, comitetul creditorilor sau camera de comerț și industrie teritorială poate adresa tribunalului o cerere de a se ridica debitorului dreptul de a-și conduce activitatea.

(2) Tribunalul va examina în termen de 15 zile o astfel de cerere, într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, judecătorul-sindic, comitetul creditorilor și camera de comerț și industrie teritorială. Cererea va putea fi admisă numai motivat, printre motive figurând pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(3) Dacă cererea este admisă, tribunalul va dispune și începerea de îndată a lichidării judiciare a bunurilor din averea debitorului.

Art. 76. — (1) Îndată ce este posibil, după înregistrarea cererii prin care debitorul își declară intenția de a lichida, judecătorul-sindic va sigila bunurile care fac parte din averea

debitorului. Când debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va putea trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor.

(2) Tribunalele din alte județe pot sigila bunurile unui debitor și din oficiu, după ce vor fi aflat că acesta a înregistrat o cerere prin care și-a declarat intenția de a lichida. Documentele întocmite de alte tribunale, certificând că sigiliile au fost aplicate, vor fi trimise judecătorului-sindic.

Art. 77. — (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magazinele, depozitele, birourile, corespondența comercială, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui vândute de urgență, spre a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp și care vor fi luate de judecătorul-sindic, spre a obține numerar sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;

d) numerarul, pe care judecătorul-sindic îl va depune la bancă, în contul averii debitorului.

Art. 78. — Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, judecătorul-sindic sau administratorul prin delegare va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri, el va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic o cere; dacă nu se va prezenta, nu va putea contesta datele din inventar.

Art. 79. — (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile debitorului, chiar și pe cele nepuse sub sigiliu, și să indice valoarea lor aproximativă la data inventarului. Judecătorul-sindic poate numi un expert, pe cheltuiala averii debitorului, pentru a-l asista la evaluarea bunurilor. Acel expert poate fi unul dintre creditori.

(2) Actul de inventar va trebui să fie semnat de către judecătorul-sindic, de către expertul numit de acesta și de către debitor. Judecătorul-sindic va trebui să atragă atenția debitorului că semnătura acestuia pe inventar constituie o garanție expresă că debitorul știe că, la inventariere, nu a fost omis nici un bun dintre cele care fac parte din averea sa.

Art. 80. — (1) În timpul acțiunii de sigilare, judecătorul-sindic sau, după caz, administratorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

(2) Judecătorul-sindic poate să vândă oricând bunurile perisabile sau supuse deprecierii iminente. Bunurile care implică cheltuieli de conservare vor putea fi vândute cu aprobarea comitetului creditorilor sau, în cazurile în care acesta nu există, cu aprobarea adunării creditorilor.

(3) Judecătorul-sindic va putea vinde bunuri importante din averea debitorului — terenuri, fabrici, instalații — numai

cu acordul prealabil al adunării creditorilor, dat cu majoritate de două treimi din valoarea creanțelor verificate și cu autorizarea tribunalului.

(4) Sumele realizate din aceste vânzări vor fi depuse la bancă, în contul averii debitorului.

Art. 81. — (1) Judecătorul-sindic va trebui să notifice începerea procedurii, cât mai curând posibil, oficiilor poștale, stațiilor de cale ferată, antrepozitelor, depozitelor portuare și altor locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul are sediul său comercial principal ori filiale sau sucursale și să le ceară să-i fie predată corespondența debitorului și orice alte comunicări trimise acestuia. Judecătorul-sindic va da directive tuturor societăților bancare, unde debitorul are depozite, să nu dispună de acestea fără un ordin al său.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate imobiliară, judecătorul-sindic va trimite instanțelor sau autorităților care țin acele registre o copie de pe cererea introductivă — precizând averea debitorului —, spre a se face mențiune.

§ 2. Stabilirea masei pasive

Art. 82. — (1) Dacă informațiile date de debitor, o dată cu cererea sa, nu cuprind o listă corespunzătoare a numelor și adreselor tuturor creditorilor averii debitorului, judecătorul-sindic poate folosi, pe cheltuiala averii debitorului, un expert contabil, care va utiliza bilanțul, registrele contabile și înregistrările debitorului sau alte date, spre a întocmi o listă a creditorilor. Judecătorul-sindic va încerca să recupereze costul serviciilor expertului contabil pentru faptul că debitorul nu a dat o listă corespunzătoare a creditorilor.

(2) Judecătorul-sindic va trimite fiecărui creditor o notificare, în care va preciza termenul limită pentru înregistrarea creanțelor împotriva averii debitorului și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă.

(3) Dacă creditorii cu sediul sau domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(4) Judecătorul-sindic va cere notarului public sau instanței din raza teritorială a circumscripției în care este situată averea imobiliară a debitorului o listă a sarcinilor care o grevează.

Art. 83. — (1) Dacă debitorul nu și-a îndeplinit îndatorirea de a prezenta informațiile financiare corespunzătoare, potrivit art. 21 alin. (1) lit. b) — d), judecătorul-sindic poate, pe cheltuiala averii debitorului, să angajeze un expert contabil, care să întocmească listele cu bunurile și obligațiile debitorului. Judecătorul-sindic va fi îndreptățit să încerce să recupereze costul serviciilor expertului contabil de la debitor sau de la persoanele fizice răspunzătoare pentru faptul că debitorul nu a prezentat informații financiare corespunzătoare.

(2) Dacă informațiile financiare prezentate de debitor par necorespunzătoare, judecătorul-sindic poate, pe cheltuiala averii debitorului, să dispună verificarea acestora de către un expert contabil, care va face corecturile necesare.

Art. 84. — (1) Toate creanțele vor fi supuse verificării.

(2) Creanțele vor fi prezentate, cu o cerere, în termen de 60 de zile de la data trimiterii de tribunal către creditori a primei notificări a cererii introductive. Creanțele vor fi înregistrate într-un registru, care se va ține la grefa tribunalului.

(3) Înregistrarea unei cereri suspendă orice fel de prescripție, care va începe să curgă din nou, dacă cererea a fost respinsă.

(4) Toate creanțele înregistrate la grefa tribunalului vor fi socotite valabile și corecte, atât timp cât judecătorul-sindic, debitorul sau un creditor nu le contestă, caz în care tribunalul va stabili valabilitatea, valoarea, prioritatea și garanțiile creanțelor.

Art. 85. — Fiecare cerere va cuprinde: prenumele și numele creditorului sau numele firmei, domiciliul sau sediul, suma datorată, temeiul creanței și o declarație cu privire la drepturile de prioritate sau la garanții. Vor fi anexate cererii copii de pe documentele pe care se întemeiază creanța, precum și copii de pe actele de ipotecă sau de pe alte garanții.

Art. 86. — (1) După expirarea termenului pentru înregistrarea creanțelor, judecătorul-sindic va examina cât mai curând posibil toate creanțele și actele înregistrate și poate efectua o cercetare corespunzătoare, spre a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea oricărei creanțe.

(2) Nu vor fi supuse verificării creanțele izvorâte din impozite, taxe, amenzi penale sau contravenționale, datorate bugetului de stat sau celui local și care sunt supuse legilor specifice.

Art. 87. — Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate, începând de la data înregistrării cererii.

Art. 88. — Creanțele nescadente și cele sub condiție la data înregistrării cererii vor fi îndreptățite să participe la distribuirea de sume, în măsura îngăduită de prezenta lege.

Art. 89. — Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii, vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face prin reducerea lor la valoarea rezultată prin aplicarea procentului general de reducere.

Art. 90. — Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către judecătorul-sindic și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care astfel de creanțe o aveau la data înregistrării cererii. Tribunalul va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de judecătorul-sindic pentru astfel de creanțe.

Art. 91. — O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până ce va fi fost complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabe-

lul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul nu va fi fost plătit pe deplin, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Art. 92. — Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului, poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă. Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului.

Art. 93. — Ca rezultat al verificărilor făcute, judecătorul-sindic va trebui să întocmească și să înregistreze la tribunal un tabel preliminar al tuturor obligațiilor, arătând care creanțe sunt chirografare, garantate, sub condiție sau cu prioritate și indicând dacă el contestă, în orice mod, o creanță.

Art. 94. — Oricărui creditor, a cărui creanță este contestată de către judecătorul-sindic, de un alt creditor sau de către debitor, i se va comunica prin notificare că, într-un termen care nu va putea depăși 30 de zile de la primirea notificării, va avea loc o ședință a tribunalului, în vederea soluționării contestației.

Art. 95. — După ce toate contestațiile la creanțe vor fi fost soluționate, judecătorul-sindic va înregistra la tribunal și va avea grijă să fie afișat la ușa acestuia un tabel al tuturor obligațiilor debitorului, arătând suma, prioritatea și situația — garantată sau negarantată — a fiecărei creanțe.

Art. 96. — Până la închiderea procedurii, judecătorul-sindic sau oricare creditor poate contesta orice creanță sau rangul de prioritate din tabelul total de obligații, pe temeiul unei fraude sau al unei comportări necorespunzătoare a creditorului.

Art. 97. — (1) În toate cazurile de lichidare judiciară, la propunerea judecătorului-sindic, tribunalul va putea desemna un lichidator. El va trebui să fie contabil autorizat, expert contabil sau licențiat în studii economice ori juridice și să aibă cel puțin 5 ani vechime în activitatea practică economică sau juridică.

(2) Lichidatorul efectuează actele, operațiunile și procedurile dispuse de judecătorul-sindic.

§ 3. Efectuarea lichidării

Art. 98. — (1) În toate cazurile de lichidare judiciară, bunurile din averea debitorului vor fi lichidate cât mai avantajos și cât mai repede. Dacă activitatea comercială a debitorului a fost continuată în timpul procedurii, bunurile folosite pentru acea activitate vor fi vândute la timpul cel mai potrivit pentru a se obține prețul maxim din vânzarea lor.

(2) Judecătorul-sindic va trimite, în termen de 20 de zile de la hotărârea tribunalului de începere a lichidării, tuturor creditorilor titulari de creanțe a căror valoare depășește 5% din valoarea tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, o notificare despre intenția sa de a vinde orice bun a cărui valoare depășește 10% din valoarea creanțelor împotriva averii debitorului. Această notificare va specifica dacă vânzarea urmează a fi făcută prin licitație sau direct, prețul, termenul de plată pentru vânzare și, dacă este cunoscut, cumpărătorul.

(3) Judecătorul-sindic poate desemna un expert contabil pentru a-l asista la evaluarea și stabilirea prețurilor bunurilor din averea debitorului. Retribuirea acestuia va fi plătită din averea debitorului.

Art. 99. — (1) Vânzarea unui bun imobil va trebui făcută prin licitație publică, în afară de cazul în care tribunalul, la cererea judecătorului-sindic, autorizează o vânzare directă. O cerere a judecătorului-sindic de a se îngădui o vânzare directă va trebui să fie comunicată tuturor creditorilor, tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin ipoteци sau alte garanții reale asupra bunului, precum și debitorului și va stabili în amănunt termenii vânzării propuse. Dacă vreun creditor, vreun deținător de garanție ori debitorul au obiecții la vânzarea directă, tribunalul, după cel puțin 20 de zile de la informarea creditorilor, deținătorilor de garanții și a debitorului, printr-o notificare, va ține o ședință, spre a examina obiecția și a da o soluție.

(2) Judecătorul-sindic va trebui să înregistreze la tribunal și să comunice tuturor creditorilor, tuturor persoanelor care dețin ipoteци sau alte garanții reale asupra bunurilor, precum și debitorului, printr-o notificare, intenția sa de a vinde bunul imobil prin licitație, cu cel puțin 30 de zile înainte de data propusă pentru licitație. Notificarea va trebui să cuprindă o descriere amănunțită a imobilului, localitatea, strada și numărul unde este situat sau să-l identifice prin datele din registrul de publicitate imobiliară; de asemenea, va cuprinde prețul de începere a licitației. Dacă vreun creditor, vreun deținător de garanție sau debitorul au obiecții la condițiile licitației propuse, tribunalul va ține o ședință la cel puțin 20 de zile după ce obiecția va fi fost notificată tuturor creditorilor, deținătorilor de garanții și debitorului, spre a analiza obiecțiile și a da o soluție.

(3) Judecătorul-sindic va anunța orice licitație de bunuri imobile, cel puțin de două ori, în ziarele locale de largă circulație, și va dispune ca notificarea în legătură cu licitația să fie afișată la ușa tribunalului, la imobilul care urmează a fi vândut, precum și în sala mare a consiliului local al orașului în care este situat imobilul. Câte o copie de pe notificare va fi trimisă fiecărui creditor cu garanții asupra imobilului sau debitorului. Același text va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 100. — Vânzarea nu va fi făcută înainte de 20 de zile de la data ultimei publicații în ziar.

Art. 101. — Dispozițiile din Codul de procedură civilă cu privire la executarea silită asupra bunurilor nemișcătoare — prin licitație, adjudecare, apel și efectele adjudecării — se vor aplica, în mod corespunzător, vânzărilor efectuate de judecătorul-sindic.

Art. 102. — Veniturile obținute din administrarea clădirilor sau a altor bunuri ale averii debitorului vor fi depuse în contul averii acestuia și vor fi împărțite creditorilor în același timp cu prețul obținut din vânzarea acelor bunuri.

Art. 103. — Sumele obținute din vânzările prin licitație publică vor fi depuse în contul averii debitorului și recipisele vor fi predate judecătorului-sindic pentru a fi distribuite creditorilor.

Art. 104. — (1) Creditorii având ipoteци sau alte garanții reale asupra bunurilor averii debitorului pot fi plătiți din sumele realizate din vânzarea bunurilor supuse garanțiilor lor, plățile cuprinzând tot capitalul, dobânzile și cheltuielile aferente. În măsura în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri sunt insuficiente pentru a plăti în întregime o creanță garantată, creditorul respectiv va avea, de acum înainte, o creanță negarantată egală cu suma capitalului, dobânzilor și cheltuielilor datorate creditorului la data înregistrării creanței, mai puțin suma realizată din vânzarea bunului și plătită creditorului. Dacă prețul nu acoperă în totalitate creanțele creditorilor, în această ultimă situație ei vor intra în concurs cu creditorii chirografari la distribuirea sumelor rezultate din averea debitorului, dar numai pentru sumele care le sunt încă datorate; ei nu pot primi dobânzile aferente, care curg după înregistrarea cererii.

(2) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesar pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

§ 4. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidărilor

Art. 105. — La fiecare 6 luni, calculate de la data începerii lichidării, judecătorul-sindic va prezenta tribunalului un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuire între creditori. Tribunalul poate prelungi termenul pentru prezentarea raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului și judecătorul-sindic va notifica aceasta fiecărui creditor. Câte o copie de pe plan și de pe raportul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului. Oricare creditor poate formula obiecții la raport, în termen de 10 zile de la afișare. Tribunalul va ține, după cel puțin 20 de zile de la adresarea unei notificări tuturor creditorilor, o ședință pentru a examina și a soluționa orice obiecții.

Art. 106. — Fondurile obținute din vânzarea bunurilor averii debitorului vor fi distribuite după cum urmează:

1. pentru plata cheltuielilor aferente vânzării sau procedurii de executare;

2. pentru restituirea creditelor — cu dobânzile și cheltuielile aferente — acordate de societățile bancare în perioada de reorganizare;

3. pentru plata creanțelor cu ipotecă sau alte garanții reale asupra bunurilor, în ordinea priorității lor;

4. restul, în conformitate cu art. 107.

Art. 107. — Creanțele vor fi plătite, atât în baza unui plan de reorganizare sau lichidare, cât și în caz de lichidare, în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și alte cheltuieli judiciare și retribuțiile persoanelor angajate în condițiile art. 9, 17 și 97;

2. sumele datorate de către debitor unor terți pentru hrană și întreținere pentru 6 luni înainte de începerea procedurii;

3. dacă debitorul este o persoană fizică, întreținerea necesară pentru acesta, soția și copiii săi, astfel cum a fost acordată de către tribunal;

4. creanțe izvorând din contracte de muncă, pe o perioadă de cel mult 6 luni înainte de începerea procedurii;

5. creanțe izvorând din acte și operațiuni comerciale ale judecătorului-sindic sau ale administratorului, cum ar fi un credit prelungit în contul averii debitorului;

6. cheltuieli administrative, inclusiv:

a) cheltuieli actuale și necesare pentru conservarea averii debitorului și dispunerea de ea, inclusiv toate onorariile și cheltuielile pentru administrare;

b) datoriile apărute ca rezultat al continuării activității comerciale a debitorului;

7. creanțele chirografare;

8. creanțele acționarilor și ale asociațiilor.

Art. 108. — Următoarele creanțe vor fi îndreptățite să participe la distribuire, fie în cazul unui plan de reorganizare ori de lichidare, fie în cel al unei lichidări judiciare, numai după ce toate creanțele chirografare vor fi fost plătite în întregime:

1. creanțe izvorând din credite acordate unei societăți comerciale de către un acționar sau un asociat, membru al acesteia;

2. creanțe izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 109. — Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 95.

Art. 110. — Creditorii, ale căror creanțe au fost prezentate tardiv, dar nu mai târziu de închiderea lichidării, vor lua parte la distribuire în mod proporțional, numai din sumele eventual rămase după plata creanțelor înregistrate în termen.

Art. 111. — În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor, înregistrate și verificate,

împotriva societății, judecătorul-sindic va putea proceda la executarea silită împotriva asociațiilor cu răspundere nelimitată.

Art. 112. — Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi consemnate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții care nu s-a realizat încă;

2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Art. 113. — Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial, sau cu creanțe sub condiție și care au luat parte la distribuire, sumele convenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi fost lămurită.

Art. 114. — (1) După ce bunurile din averea debitorului vor fi fost lichidate și toate contestațiile cu privire la creanțe vor fi fost soluționate, judecătorul-sindic va supune tribunalului un raport final, împreună cu un bilanț general; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului. O copie de pe raportul final și o copie de pe bilanțul general vor fi afișate la ușa tribunalului. Oricare creditor al debitorului poate formula obiecții la raportul final, în termen de 10 zile de la data afișării. După cel puțin 20 de zile de la notificarea adresată de tribunal tuturor creditorilor și debitorului, tribunalul va ține o ședință pentru a examina raportul final și obiecțiile, în vederea aprobării.

(2) Creanțele, care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție, nu vor participa la vreo distribuire.

Art. 115. — După ce tribunalul aprobă raportul final al judecătorului-sindic, acesta va trebui să facă de îndată distribuția finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate, în termen de 90 de zile, de către cei îndreptățiți la ele, vor fi depuse de către judecătorul-sindic la bancă, în contul averii debitorului, iar extrasul de cont la tribunal.

§ 5. Închiderea lichidării

Art. 116. — (1) O procedură de lichidare judiciară va fi închisă atunci când tribunalul a aprobat raportul final, toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a judecătorului-sindic, tribunalul va da o hotărâre, închizând procedura. Hotărârea va fi comunicată în scris tuturor creditorilor, debitorului și camerei de comerț și industrie teritorială.

(2) O procedură de reorganizare sau de lichidare judiciară pe bază de plan va fi închisă în urma îndeplinirii unui plan confirmat sau la cererea celui care l-a propus. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine lichidare, aceasta va fi închisă în conformitate cu alin. (1).

Secțiunea a 7-a
Închiderea procedurii

Art. 117. — În orice stadiu al procedurii, tribunalul, la cererea judecătorului-sindic, poate da o hotărâre de închidere a procedurii, dacă constată că nu există bunuri sau că bunurile existente nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare.

Art. 118. — Tribunalul va da o hotărâre de închidere a procedurii, la cererea judecătorului-sindic, încă înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuțiile făcute.

Art. 119. — Dacă, după expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor privind creanțele, judecătorul-sindic anunță că nici un creditor nu a înregistrat vreo cerere, tribunalul va da o hotărâre de închidere a procedurii.

Art. 120. — Orice creditor poate formula obiecții la cererea judecătorului-sindic de a se da o hotărâre de închidere a procedurii. La cel puțin 20 de zile după ce va fi trimis o notificare tuturor creditorilor, debitorului și camerei de comerț și industrie teritorială, tribunalul va ține o ședință pentru a examina cererea și obiecțiile și pentru a da o soluție.

Art. 121. — Când o procedură este închisă, judecătorul-sindic și oricare persoană care îl asistă vor fi socotiți descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, avere, debitor, deținători de garanții, creditori, acționari și asociați.

Art. 122. — Prin închiderea procedurii, debitorul va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de înregistrarea cererii sale sau de expirarea termenului pentru a contesta cererea creditorilor ori de respingerea contestației sale împotriva cererii creditorilor; totuși, sub rezerva găsirii debitorului ca vinovat de bancrută frauduloasă sau de a fi făcut plăți ori transferuri frauduloase înainte de datele de mai sus, nu va fi descărcat de acele obligații, în măsura în care ele nu au fost plătite în cadrul procedurii.

CAPITOLUL IV

Răspunderea membrilor organelor de conducere

Art. 123. — (1) Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul societății pe acțiuni sau al societății cu răspundere limitată, ajunsă în încetare de plăți, să fie suportat de către membrii organelor de conducere — administratori, directori, cenzori — care au contribuit la ajungerea societății în această situație, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele societății în folosul propriu sau în cel al unei alte societăți;
- b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea societății;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit societatea la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul societății sau au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

Art. 124. — Sumele depuse potrivit art. 123 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de lichidare, plății datoriiilor.

Art. 125. — În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 123, tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul-sindic, de către oricare dintre creditori, de către camera de comerț și industrie teritorială sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va dispune măsuri asigurătoare.

Art. 126. — Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 123 alin. (1) se efectuează potrivit Codului de procedură civilă.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 127. — Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă.

Art. 128. — Exercițiul acțiunilor sau, după caz, efectuarea procedurilor prevăzute în prezenta lege se suspendă față de debitorii — societăți comerciale cu capital majoritar de stat — pentru care Guvernul a instituit sau va institui proceduri speciale de supraveghere financiară, pe perioada cât acestea se află sub incidența acestor proceduri.

Art. 129. — Procedura aplicabilă regiilor autonome pentru insolvabilitate se va stabili prin lege, în acord cu regimul general al proprietății publice.

Art. 130. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României și se aplică la 60 de zile de la data intrării ei în vigoare.

(2) Pe data aplicării prezentei legi se abrogă:

— art. 695 — 888 (Cartea a III-a — Despre faliment) și art. 936—944 (Dispozițiuni speciale de procedură în materie de faliment) din Codul comercial român;

— art. 34—38 (Dispozițiuni relative la faliment) din Regulamentul pentru punerea în aplicare a Codului comercial român, publicat în Monitorul Oficial nr. 126 din 10 septembrie 1887.

Art. 131. — Procedurile falimentare deschise până la data punerii în aplicare a prezentei legi vor continua a fi administrate și lichidate potrivit dispozițiilor Codului comercial român.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 5 mai 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 mai 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

conf. univ. dr. ION SOLCANU

București, 22 iunie 1995.

Nr. 64.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind procedura reorganizării
și lichidării judiciare**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind procedura reorganizării și lichidării judiciare și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 20 iunie 1995.

Nr. 184.

★

R E C T I F I C Ă R I

În Hotărârea Guvernului nr. 160/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 martie 1995, se fac următoarele rectificări:

— în art. 1 din hotărâre, în loc de „...în suprafață construită de...” se va citi „...în suprafață utilă de...”

— în anexa la hotărâre, coloana a doua se va citi: Suprafața utilă a construcției ce se transmite în patrimoniul societății comerciale (m²).

★

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 353/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 31 mai 1995, la coloana 3, în dreptul poziției tarifare 04 (pag. 7) se va elimina cifra 25.

**Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 29 iunie 1995, difuzat anterior, este retipărit datorită unor erori materiale apărute în procesul tipografic.
Acest exemplar retipărit se distribuie gratuit tuturor abonaților și îl înlocuiește pe cel tipărit inițial.**